

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1904.

Treść: (A² 158—161.) 158. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury król. węgierskiej pomocniczej komory II. klasy w Temeskubin w gminie Temessziget komitatu Temes. — 159. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą wąskotorową kolej elektryczną na obszarze stołecznego miasta Opawy. — 160. Rozporządzenie, dotyczące urzędowego wyciskania znaczków stemplowych w Fradze. — 161. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Oberleutensdorf w Czechach.

158.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. grudnia 1904,

dotyczące utworzenia ekspozytury król. węgierskiej pomocniczej komory II. klasy w Temeskubin w gminie Temessziget komitatu Temes.

Według zawiadomienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu utworzono w gminie Temessziget komitatu Temes ekspozyturę król. węgierskiej pomocniczej komory II. klasy w Temeskubin i upoważniono ją do odprawiania niektórych przedmiotów z drzewa, wolnych od cła w granicznym obrocie z Serbią, tudzież łodzi i okrętów służących do przewozu drzewa.

Ekspozytura ta rozpocznie czynności z dniem 1. stycznia 1905.

Kosel wlr.

159.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 20. grudnia 1904

o nadaniu koncesyi na małą wąskotorową kolej elektryczną na obszarze stołecznego miasta Opawy.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższorzędnych z dnia 31 grudnia 1894,

Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminie stołecznego miasta Opawy na jej prośbę koncesyę na budowę i utrzymanie w ruchu małej wąskotorowej kolei elektrycznej na obszarze stołecznego miasta Opawy, obejmującej linie

- a) od dworca kolei północnej przez Górny Rynek i plac Franciszka Józefa do szpitala krajowego,
- b) od placu Franciszka Józefa do Strzeluicy i
- c) od Górnego Rynku do granicy miejskiej od strony Katharein

pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem koncesyonowanej kolei korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw finansowych, wyszczególnionych w artykule V. powołanej na wstępie ustawy.

Okres przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy uwolnień podatkowych ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę wymienionej na wstępie kolei najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny

i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§ 4.

O ile dla celów koncesyonowanej kolei użyćby trzeba dróg publicznych, których administracya nie należy do gminy Opawy, postarać się ma koncesyonaryuszka o pozwolenie obowiązanych do utrzymywania tych dróg względnie o pozwolenie tych władz lub organów, które są według obowiązujących ustaw powołane do udzielania pozwolenia na użycie odcinnej drogi.

§ 5.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ponieść koszta urządzeń spowodowanych budową i utrzymaniem ruchu na wspomnianej na wstępie linii kolejowej, a zabezpieczających swobodną komunikacyę na istniejących już w czasie koncesyonowania tej linii państwowych przewodach telegraficznych i telefonicznych, w szczególności zaś także koszta ewentualnego przełożenia tych przewodów.

§ 6.

Pod względem budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jako też do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852,

o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie do kolei małych, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§ 7.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na wyposażenie funduszu rezerwowego — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po zużyciu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

§ 8.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana przyznawać na kolei koncesyonowanej wolną jazdę podoficerom i ordynansom, którzy w danej chwili są w służbie.

Szczegółowe warunki w tym względzie ułożyć należy z właściwymi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się mieć wzgląd przy obsadzaniu posad na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 9.

Gdyby z powodu uroczystości, pochodów wojska lub parad albo z powodu robót około kanałów, przewodów rurowych itd. władze uznały za potrzebne przerwać na jakiś czas ruch na pewnej przestrzeni kolei koncesyonowanej, koncesyonaryuszka ma się bez oporu poddać dotyczącym zarządzeniom władz i nie może rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za straty, na któreby ją takie czasowe zawieszenie ruchu naraziło.

§ 10.

Urzednicy państwowi, funkcyonaryusze i sludzy jadacy koleją z polecenia władz, sprawujacych nadzór nad zarzadem i ruchem kolei zelaznych lub dla strzezenia interesów państwa z powodu koncesyi lub wreszcie w sprawach skarbowych, gdy się wykażą certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać będzie, przewożeni być muszą wraz ze swym bagażem bezpłatnie.

§ 11.

Koncesyonaryuszka jest obowiazana przewozic poczte, tudziez funkcyonaryuszy zarzadu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczt, może koncesyonaryuszka żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye, tyczące się zarządu tej kolei małej, a wymieniane między dyrekcją lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę kolejową przedsiębiorstwa.

§ 12.

Koncesyonaryuszka jest obowiazana postarac się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, ješliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładającą jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie na przypadek choroby i na starość tak należy przeprowadzić, by koncesyonaryuszka miała obowiazek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy wozów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 13.

Koncesyonaryuszka jest obowiazana dostarczac Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w na-

leżytym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§ 14.

Trwanie koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może także przed upływem rzeczzonego czasu uznać koncesyę za zgasłą, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 15.

Prawo kaduka na rzecz państwa. ustanowione w §ie 8ym ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie ma zastosowania do tej kolei koncesyonowanej.

§ 16.

Bez wyraźnego zezwolenia rządu nie ma koncesyonaryuszka prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim.

§ 17.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i urzadzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono i snadnie je usunięto.

§ 18.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za zgasłą.

Wittek wlr.

160.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1904,**

dotyczące urzędowego wyciskania znaczków stemplowych w Pradze.

W ślad za rozporządzeniem z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36 o urzędowym wyciskaniu znaczków stemplowych podaje się do powszechnej wiadomości, że od dnia 1. stycznia 1905 począwszy wyciskać się będzie w c. k. urzędzie stemplowym w Pradze tak na zagranicznych papierach wartościowych (§ 1. a) powołanego rozporządzenia) jak i na niezapisanym papierze (§ 1. b), l. 1 do 3 powołanego rozporządzenia) znaczki stemplowe po 2, 4, 10, 14, 26, 30, 38, 40, 50, 64, 88 halerzy i po 1, 2 i 5 koron.

Kosel wtr.

161.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1904,**

dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Oberleutensdorf w Czechach.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 11. listopada 1904 ustanawia się w Oberleutensdorf w Czechach dla gmin, należących w myśl rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. listopada 1904. Dz. u. p. Nr. 130, do okręgu sądu powiatowego tej samej nazwy urząd podatkowy i depozytów sądowych.

Urząd ten rozpocząć ma swe czynności z dniem 1. stycznia 1905.

Od tej chwili wyłącza się gminy Göhren, Johnsdorf, Niederleutensdorf, Obergorghenthal, Oberleutensdorf i Wiesa z okręgu urzędu podatkowego w Moście a gminy Bruch i Georgendorf z okręgu urzędu podatkowego w Duchcowie i przydziela je do okręgu urzędu podatkowego w Oberleutensdorf.

Kosel wtr.